

0136500017

Reçu CLT / CIH / ITH

Le 24 MARS 2017

N° 0118

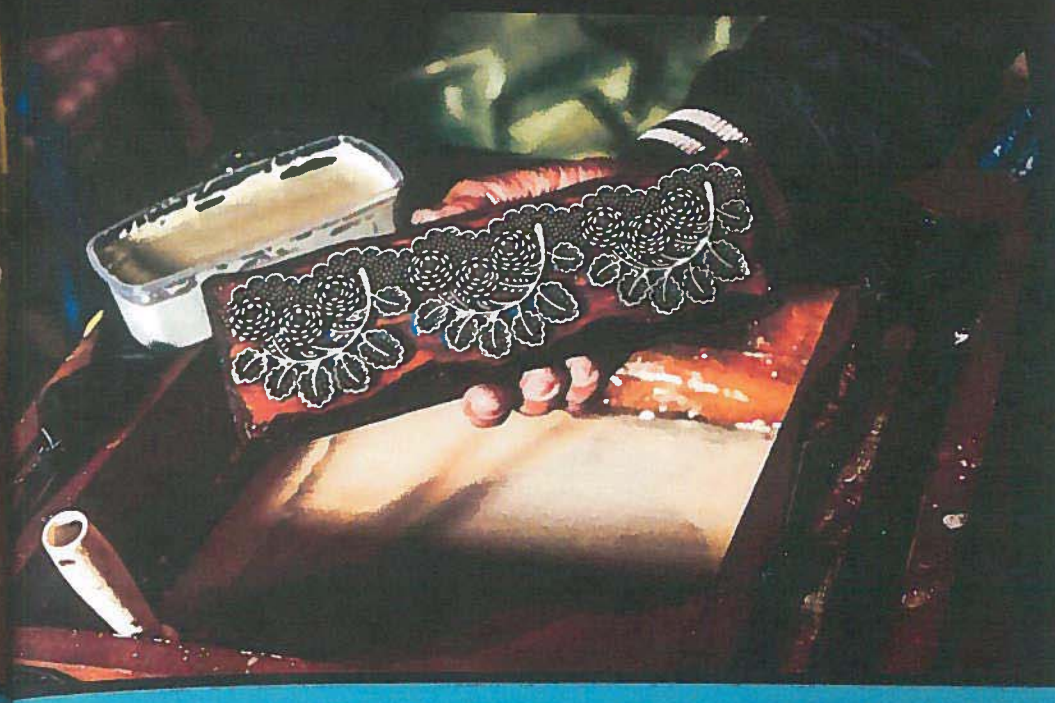

Rábavidéki szlovének rönkhúzása (2015)

fotó: Farkas-Mohr Balázs

A rönkhúzás elterjedése történetileg a teljes magyar-osztrák-szlovén határtérségre jellemző. Olyan dramatikus népszokás, amelyet akkor gyakorolnak, ha a faluban farsang idején senki sem házasodik, s napjainkban is csak ebben rendezik meg. A még pártában maradt lányoknak egy több méteres hosszúságú fenyőrönköt kell vegighúzniuk a falun, miközben lakodalmi paródiát is eljátszanak a résztvevők. A menetet mindenféle jellegzetes zsánerfigura és zenekar is kíséri. A nap végét bállal zárják. A szokás nem csak a nyelv (magyar és szlovén) megtartását segíti, az identitás megerősítésében is fontos szerepet játszik, s a családalapítás ösztönzése mellett a fennmaradás, az identitás megőrzésének is fontos eleme.

A kékfestés magyarországi hagyománya (2015)

fotó: Farkas-Mohr Balázs

Magyarországon 1608-ban Lócse, Eperjes, Igló és Késmárk társulásával kezdte meg működését az első festőcéh. Később egyéni vándorutak és a családi áttelepülések egyaránt növelték a magyarországi festőmesterek számát. A 18. század közepén a textilt mintázó vászonnyomók pigment és pácnymást, a festők a kék szín előállítására a festőcsüllenggel való festést alkalmazták. A kékfestés a 18. század végétől meghonosodó festőmesterség egyik speciális ágát a rezerv eljárású dúcnyomást és az indigóval történő textílfestést jelenti. Emellett a 20. század első felétől megjelenő jobb minőséget adó szintetikus indigó, az indatrén és ehhez párosuló gépesített dúcnyomás terjedt el. Mindkét technológia együttesen jelen van a ma már csak néhány műhely által képviselt kékfestőmesterségben Magyarországon.

**The National Inventory of
Intangible Cultural Heritage
and the Best Safeguarding
Practices in Hungary**

INTANGIBLE
CULTURAL
HERITAGE
IN HUNGARY

Logpulling of the Slovenians of the Rába Region (2015)

photo: Balázs Farkas-Mohi

Historically the spread of log pulling characterized the border of Hungary, Austria and Slovenia. This dramatic, popular custom was practised in the Carnival season if nobody got married during this period. It is still organized according to this rule in these days. The maids have to pull a metres long pine log throughout the streets of the village while the participants are playing different kind of parodies. The procession is accompanied by many typical genre figures and a music band. They are closing the day with ball. The custom not only preserves the language (Hungarian and Slovenian), but also strengthens the identity of the community. Beside the aim to inspire the youth to marry and have a family it is also important element of the preservation of their identity.

The Hungarian Tradition of Blueprinting (2015)

photo: Balázs Farkas-Mohi

The first trade guild in Hungary started to work in 1608 and it was a cooperation of four cities: Lőcse, Eperjes, Igló and Késmárk. Later on individual wanders and resettlements of families also increased the number bluepainters in Hungary. In the middle of the 18th century the textile printing instruments used pigment and pickle squeezing, allowing the painters used the woad to produce the colour blue. One specialized branch of the blueprinting craft means the special process of the stanchion printing and textile painting with carbon. From the 20th century beside painting with carbon appeared the synthetic carbon with better quality, the so-called 'indantren', and connection to that the stanchion printing spreaded. Both technology are presented in the limited workshops of blueprinting trade in Hungary.